

Undersökning av splitsar, enligt uppgift härstammande från
Osebergs- och Gokstadskeppen (Inv. nr. 22.925)

STAT. SJÖHIST. MUSEUM	
Ink. 72 07. 13.	
1386	Besv.
52	Förordras
Oseberg- o. Gokstadskeppen	

I en samling tågvirkesprover med inventarienummer 22.925, som undertecknad fått i uppdrag att montera för utställning i Kiel 1972 befann sig tre ögonsplitsar, varav två i relativt god kondition och den tredje fragmentarisk. Vid påseende uppvisade de två hela splitsarna endast en kardelände vardera, förutom de tre i de avslitna ändarna. Då detta är markant avvikande från moderna, "normala" splitsar, som ju har tre lösa ändar, företogs en närmare undersökning. Enligt undertecknads uppfattning har splitsarna åstadkommits enligt följande.

I. Två kardeler, 1 och 2, läggs ihop till ett öga. Kardel 1 går därefter tillbaka runt ögat ännu ett varv, så att detta blir treslaget (1a), varpå den går tillbaka längs "skaftet" ett okänt stycke, så att även detta blir treslaget. Kardel 2 är vid utgången ur ögat surrad fyra varv som en tagling med instoppad ände runt själva splitsen (delningsstället). Tämmligen klent tågvirke

II. Förefaller lagd på samma sätt som I, utom att kardel 2 är avslutad med uttunning och är lagd i tiren några slag längs "skaftet". Då änden inte är instoppad, bör den ha behövt något slag av surrning för att hållas på plats. Något grövre tågvirke

III. Fragmentarisk. Det enda som kan konstateras är den karaktäristiska återgången av kardel 1. Mycket klent tågvirke (grovt snöre).

